

0107 – 7. januar

Vi har fått våre hjerter overstenket, og på den måten blitt rensset fra en ond samvittighet. Heb 10: 22.

Hva vil det si, det vi leser her, å få våre hjerter overstenket? Hvordan skjer det? Forbilledlig ser vi i 2Mos 12 at det skjedde ved at et knippe isop ble dyppet i blodet fra lammet som var slaktet. Med dette isopknippet strøk en så blodet på begge dørstolpene til huset, og på det øverste dørtreet.

Det isopknippet hjertene våre skal overstenkes med, er evangeliet som virkelig er dyppet i Guds Lams blod. Og det stenker, der det blir forkynt, hellige dråper over alt. Evangeliet taler jo først og sist om en frelse i Jesu blod. Evangeliet taler om «Lammet som ble slaktet og har frikjøpt oss til Gud med sitt blod. Det er verdig til å få ære og pris».

Evangeliet sier «I ham har vi forløsningen ved hans blod, syndenes forlatelse». Evangeliet forkynner: «Om deres synder er blodrøde, skal de bli hvite som snø». Når en forkynnelse møter hjertene våre med slike vitnesbyrd, blir hjertene overstenket med Kristi blod, og på den måten rensset fra en ond samvittighet. Legg merke til: «fra en ond samvittighet»!

Vi må overstenkes så mye med Kristi blod at vi får en god samvittighet. At alle syndene våre blir helt og holdent tatt bort fra samvittigheten. Og det skjer når budskapet føder en inderlig tillit i hjertet vårt, til at all vår synd er forlatt i og ved Jesu blod, så vi er helt rensset og forsonet med Gud. Da kan vi på ny tale med ham som med en nådig og kjærlig Far.

Dette er Guds barns herlige frihet; at ingen synd bli tilregnet dem. At loven ikke dømmer dem. De er jo ikke lenger under loven, men under nåden, og har derfor fred med Gud. Som om de aldri hadde gjort noen synd, men alltid bare hadde vært rettferdige og hellige.

Men det er også utelukkende denne troen som frigjør fra syndens herredømme. Tenk, når jeg som en fortapt synder får eie den sterke og sikre trøsten; at Gud ikke mer tilregner meg min misgjerning, men har gitt meg sitt ord: «barn, vær frimodig! Dine synder er deg tilgitt!» Å, da rister jeg av meg lenkene som holdt meg i trelldom. Da triumferer jeg, jubler jeg, lovpriser jeg Guds nåde, og forbanner min synd. Nå er det ikke noe jeg ønsker høyere i verden enn bare å kunne tjene Herren hele mitt liv.

Men skal dette skje, må denne konkrete overstenkningen først ha foregått. Så du har fått nettopp denne troen som gir deg fred i din samvittighet for syndene dine. Du vet, hører, synger og leser kanskje om denne store forløsningen som har skjedd i Jesus Kristus. Men likevel bærer du alltid på syndene i din samvittighet, og tenker med uro på hvordan du skal få fred med en forsonet Gud.

Men dermed forkaster du Kristi blod, som om det ikke skulle vært sterkt nok til å ta bort syndene! I versene 1 og 2 taler apostelen om at ved de levittiske ofrene hadde de likevel fremdeles en ond samvittighet. Derfor måtte de stadig gjenta ofringene. Dette beviser at det er ikke mulig at blodet av okser og bukker kan ta bort synder. «For ville de ikke da ha sluttet med å bære ofrene fram? For de som hadde del i denne tjenesten, og som én gang var rensset, ville da ikke lenger ha synd på samvittigheten».

Legg godt merke til disse ordene! Hvis vi på samme måte ennå går med en ond samvittighet, da går vi jo med samme vitnesbyrd om Kristi dyrebare blod! Da sier vi dermed akkurat det samme; at Kristi blod ikke kan ta bort synder. For ellers skulle vi jo ha fred med Gud. Våre synder skulle være tatt bort – fordi vi én gang for alle er renset.

Stans opp her! Hva tror du? Har Kristi blod virkelig tatt bort, forsonet, utslettet alle dine synder? Har Kristi blod utrettet noe mer enn blodet av okser og bukker? Eller vil du altså konkret ha sagt om Kristi blod at det ikke kunne ta bort synder?

Paulus markerer forskjellen mellom blodet fra de levittiske ofrene, og Kristi blod. Når han har vist at de førstnevnte ikke kunne ta bort synder, så tilføyer han om Kristus: «Men etter at han hadde båret fram ett evig offer for synder, satte denne presten seg ved Guds høyre hånd», «for med ett offer har han for all evighet gjort dem fullkomne som blir helliget», «og deres synder og deres lovbrudd skal jeg aldri minnes mer. Der det er tilgivelse for disse, behøves det ikke lenger noe offer for synd».

Og så fortsetter han: «Derfor, brødre, har vi i Jesu blod frimodighet til å gå inn i helligdommen. Så la oss tre fram med et sannferdig hjerte i troens fulle visshet, etter at vi har fått våre hjerter overstenket, og på den måten blitt renset fra en ond samvittighet». Apostelen vil at det én gang for alle må få være avgjort at Kristi blod virkelig har tatt bort all synd, og at vi derfor nå er frie.

Våkn opp, kjære venn, og tenk over hva du gjør, når du alltid bare ser på deg selv, og dermed forkaster Kristi dyrebare blod! Som om det ikke skulle være i stand til å ta bort synder! Vel kan dine synder være grufulle, store og mange. Men så store og mange kan de umulig være, at ikke Guds Sønns blod gjelder tusen ganger mer.

Be Gud om at han vil gi deg troen. Og la så Kristi blod overstenke hjertet ditt gjennom evangeliet, til du blir helt fri fra en ond samvittighet. Til du får se betydningen av Kristi blod, så du ikke lenger ser på deg selv og alt ditt. Og dermed lykkelig fri kan holde dette opp mot alle dine synder, og mot død, djevel og helvete. Og ha mer enn nok med Kristus, Kristus, død og stått opp igjen for oss, for oss!